

itt 20 esztendő telt, mint titkár, főpénztáros, végül mint dr. Janovics vállalatának helyettes igazgatója; 1921-ben a nagyváradai színház igazgatója lesz és 3 évig vezeti a színházat, nagy hozzáértéssel és lelkesedéssel. Magyar érzelmei miatt gyanuba kerülve, nem vezetheti tovább a színházat, visszavonul a színésztől és Heyman Bélával együtt megalapítja a „Heyman-szinkör” néven működő mozivállalatot és mint a mozi igazgatója, annak színpadán is mindig helyet szorít a filmek mellett a művészi előadásszámoknak és jeleneleknek. — Leánya: Parlagi Ilonka, színésznő, született 1910-ben, Kolozsvárott. Atyja szárnyai alatt nevelődött a színpadra és első sikerét Török Rezső „Forog, vagy nem forog”, című egyfelvonásosában aratta. Dr. Janovics Jenő igazgatása alatt bontogatta szárnyait szépen fejlődő tehetsége és sikerrel játszotta többek között a következő szerepeket: Márta (Nagymama), Elsie (Darázsfészek), Tóth Mari (Noszty fiu), Vera (Te nem ismered Verát), stb. — Egyik szép reménysége az erdélyi magyar színjátszásnak.

Pataki Riza, színésznő, sz. 1882-ben, Veszprémben. 1901-ben végezte a Színművészeti Akadémiát, azután Győrben (Dobó Sándor), Miskolcon (Szalkai Lajos), Szabadkán (Pesti Ildás Lajos), Szegeden (dr. Janovics Jenő) működött mint kedvelt és népszerű drámai színésznő. Főbb szerepei: Ofélia (Hamlet), Julia (Romeo), Melinda (Bánk bán), Desdemona (Othello), Ráskainé (Kurucz Feja Dávid), Alice (Becstelenek), stb. 1910-ben férjhez ment Bodonyi Sándor állampénztári tanácsoshoz Berettyóújfalun és visszavonult a színésztől.

Pavlova Anna, orosz balett-táncosnő, sz. 1885 január 31.-én, Szentpétervárott. U. o. kezdte pályáját a cári balettkarban, ahonnan 16 éves korában került ki. Karrierje Prágából, az ottani ünnepi játékokból indult el, majd Bécsben, Párizsban és New-Yorkban ünnepelték. 1914 május 30.-án nálunk is bemutatkozott, a Népopera-ban; ekkor Béldi Izor így jellemezte: „A legegyszerűbb eszköz-

zökkel dolgozik. Nem hat nuditásokkal, nem törekszik erotikai effektusokra, nem exponálja intímabb bájait. Ellenkezőleg: visszatér a régi iskolához: trikóban táncol, túllszoknyában, balett-cipőben. Sőt a régi táncformákat, a pasakat is restituálja. De ahogy csinálja az ismert figurákat, ahogy spiccel és piouettezik, olyan ígézően szép, hogy egyhamar nem felejt el a néző.” („Pesti Hírlap”, 1914 május 31.) 1927 március 21.-én újra ellátogatott hozzánk, ekkor a M. Kir. Operában lépett fel.

Pécsi Aranka, színésznő, már 15 éves korában naiva szerepeket játszott a dícsőséges multú kolozsvári színpadon, a honnan a budapesti Nemzeti Színházhoz szerződötték, majd a Vígyszínházban Bródy Sándor „Dadá”-jának kis hiszterikus bakfisát játszotta sikerrel. Pár éves színpadi szereplése a sikerek sorozata volt. A „Kis lord”, „Józsi”, „Noémi” és a naiva szerepek legkitünőbbjei tartoztak műsorához. De hamarosan visszavonult a színpadtól és mint belényesi Várady Józsefnek, a Pesti Hírlap éjjeli szerkesztőjének neje a magánéletben örvend köztisztületnek boldog családi körben.

Pelle János dr., író és ügyvéd, sz. 1885 febr. 18.-án, Jánosdán (Bihar m.). Mint író először a nagyváradai lapokban szerepelt. — 1916-ban megjelentek versei „Népek Golgotája” címmel. Szindarabja: „Magdolna”, színmű 3 felv. e. e. 1911-ben, Nagyváradon, Erdélyi Miklós színtársulatánál.

Pethes Margit, színésznő. Rózsahegy Kálmán növendéke volt, majd 1924. júl. havában a Nemzeti Színház ösztöndíjas tagja lett. Itt ez év okt. 13.-án mutatkozott be. Szerepei: Mária (Mózes), Eurydike (Antigone), Athália (Aranyember), Heléna (Szentivánéji álom), Televényné (A túlbuzgó fiatalember), stb. — (Aroképét lásd: III. kötet. 448. oldalán.)

Petrán Ede (I. Színjátszó Társaságok).

Pogány Magda, balett-táncosnő, sz. 1911-ben, Budapesten. Önálló táncesté-